

højtærede Handelsminister om følgende: Som bekendt har Krigsforsikringen taget en meget stor Præmie for Forsikring af Skibe, som er indregnet i Fragten og for saa vidt betalt af Forbrugerne; denne Præmie har været større end Risikoen, og der er opsamlet en temmelig stor Fond i Krigsforsikringen. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister: Hvor stort er det Overskud, der i Øjeblikket ligger i Krigsforsikringen? Hvem har Ret til det, og er der allerede udbetalt noget af dette Overskud?

Handelsministeren (Hage): Til det ærede Medlems Spørgsmaal skal jeg svare, at der er et Overskud af Krigsforsikringen, hvis Størrelse jeg ikke er i Stand til at opgive aldeles nøjagtigt, men som senest er angivet mig til omtrent 30 Mill. Kr. Dette Overskud skal ifølge den Lov, hvorved Krigsforsikringen blev dannet, naar Forsikringen en Gang kommer til Afvikling, fordeles mellem de Redere, der har deltaget i Forsikringen. Dette er fastsat i Loven, saaledes som den blev vedtaget i 1914 (*Birck*: Er der udbetalt noget af Overskuddet, Hr. Minister?). Nej, ikke endnu.

Slengerik: Naar det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) er saa tilfreds med det Ændringsforslag, som jeg har stillet, at han vil stemme for det, behøver vi ikke at diskutere videre om det, men jeg vil dog sige til ham, at det er en Fejltagelse af ham, naar han tror, at jeg har ment, at Finansudvalget sammen med Ministeren skulde sidde og afgøre denne Sag. Jeg har ment, at Finansudvalget skulde søge Samraad med Ministeren om et Forslag, der skulde til Behandling i Rigsdagen, hvorved Rigsdagens Medlemmer kan faa den fulde Indflydelse paa, hvordan det Forslag, der bliver vedtaget af Rigsdagen, kommer til at se ud. Det ærede Medlem tager altsaa fejl, dersom han har troet, at det var Hensigten med mit Forslag, at nu vilde jeg kun have denne Sag behandlet for lukkede Døre, uden at det ærede 16de Medlem for København fik Anledning til at faa Indflydelse paa, hvordan Sagens Forhandling gik for sig; tværtimod! ogsaa efter den Forretningsgang, jeg foreslog, vil det ærede Medlem kunne komme til at udøve den fulde Indflydelse, som han er i Stand til at udøve — jeg tvivler ikke om, at den er stor —, han vil ikke paa nogen Maade blive afskaaret fra at sige det afgørende Ord om, hvordan denne Sag skal ordnes.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem,

at han gør det radikale Venstre for megen Ære, naar han siger, at det radikale Parti i fremragende Grad har Æren for Søløven af 1892. 1892 er længe siden, men dog ikke saa længe siden, at vi ikke alle sammen kan erindre, at i 1892 sad Ministeriet Estrup. Det var Ministeriet Estrup, der gennemførte Søløven af 1892; om det var den daværende Justitsminister Nellemann eller den daværende Indenrigsminister Ingerslev, der gennemførte den, skal jeg ikke kunne sige noget om; jeg ved ikke, hvem af dem det var. Men saa meget er sikkert, at hverken Estrup, Ingerslev eller Nellemann egentlig kunde kaldes for radikale Venstremænd, og der er vist heller ingen, der har kunnet opfatte dem saaledes, og saa meget er sikkert, at den Kommission, paa hvis Betænkning Forslaget om Søløven var bygget, havde til Formand Højesteretsassessor Klein, der heller ikke var radikal i nogen som helst Maade. Derfor tror jeg ikke, at det ærede 16de Medlem for Hovedstaden skal give det radikale Venstre Æren for Søløven af 1892, saa meget mindres om det radikale Parti først blev dannet i 1905. Jeg forlanger imidlertid ikke, at det ærede 16de Medlem for Hovedstaden skal have fulgt det radikale Venstre med en saadan Opmærksomhed, at han skulde vide, fra hvilken Dato Partiets Liv skriver sig. Nu vil det ærede 16de Medlem for Hovedstaden maaske sige, at de, som man i 1892 kaldte Radikale, har Æren for dette Arbejde. De kunde dog ikke have Æren for saa forfærdelig meget af det, der blev gennemført i 1892. Det ærede 16de Medlem for Hovedstaden vil vide, at Valget i 1892 skaffede dem, som man — ogsaa jeg — den Gang kaldte Radikale, Bergs og Hørups Folk, et Valgnederlag, hvorved deres Antal i Folketinget blev formindsket i ret væsentlig Grad. Gennemføre noget i Folketinget var de ikke i Stand til; det var andre Partier, der var i Stand til at gennemføre det, der blev gennemført i Folketinget, og selvfølgelig da ogsaa Søløven af 1892. Jeg har kun villet sige det til det ærede Medlem, fordi man ikke skal give de Radikale Æren for mere, end der tilkommer os. Jeg mener, at der tilkommer de Radikale ikke ringe Ære, men vi er meget beskedne Folk, som paa det bestemteste maa protestere mod, at man tillægger os Æren for flere Velgerninger end dem, vi i Virkeligheden har haft Lod og Del i.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fraenkel): Hele den Undervisning i politisk Historie, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) med saa uhyre Over-